

SAM PRIDELAM HRANO

Na podružnični šoli Portorož se veselimo drugačnih oblik dela. Posebno pozornost namenjam vsebinam sobivanja ljudi z naravo, zato smo nestrpno pričakovali pomlad. Načrtovali smo zasaditev novega jagodnjaka, sajenja in sejanja dišavnic in drugih rastlin.

Jeseni smo zeliščne grede pripravili za zimski počitek. Obrali in posušili smo liste dišavnic, obrezali stebela, zrahljali smo prst in jo prekrili z odpadnim listjem in slamo. V poznih zimskih dneh smo pričeli z vzgojo semen v sadike.

Pomladi smo nekaj sadik in semen prinesli tudi od doma. Kot mravlje, ki s trdom in ustvarjalnostjo gradijo svoje domove, smo pred šolo okopali in opleli gredice, na katerih so posejana in posajena različna zelišča in druge rastline. Obrezali smo že dobro razrasle grmičke rožmarina, timijana, lovorja, ki jih uporabljamo za izboljšanje raznih jedi. Sivko bomo želi konec maja in z njo napolnili blazinice, saj je sivkin vonj prijetno pomirjujoč hkrati pa bo odganjal komarje in druge nadležne insekte.

Pripravili smo novo cvetlično gredo, ki so nam jo pomagali urediti in zasaditi starši in stari starši.

V večje plastenke smo zasadili jagode. S posebno postavitvijo in zasaditvijo smo oblikovali viseči jagodnjak. Vsak dan rastline opazujemo, redno jih zalivamo in obiramo plodove.

Zelo zadovoljni smo in dobro se počutimo v čistem in zelenem okolju. Ob praktičnem delu smo se veliko naučili o rastlinah ter naši skrbi za naravo in človeka.

Danes pa se že sladkamo z rdečimi in sladkimi jagodami.

Učenci in učiteljice podružnične šole

POROČILO O UNESCO PROJEKTU - UNESCO VRTIČKI - V sodelovanju z naravo sam pridelam hrano zdravo, 1. a razred

Zavedamo se, da je pomembno otroke naučiti živeti z naravo. Prav zato smo pouk izpeljali tako, da smo se učili preko opazovanja.

Ogledali smo si različna semena. Opazovali smo jih in ugotavljali podobnosti in razlike. Naučili smo se, da je v semenu dovolj hrane, da lahko vzklije. Želeli smo ugotoviti, pod kakšnimi pogoji seme sploh vzklije, zato smo dali kaliti tri različne vrste fižola pod različne pogoje.

V vsak steklen lonček smo dali vato in tri fižolova semena. Prvi lonček s fižolovimi semeni smo postavili na okensko polico, kjer je dobival veliko svetlobe in toplote in pazili smo, da je bilo dovolj vlažno.

Drugi lonček s fižolovimi semeni smo postavili na okensko polico, kjer je dobival veliko svetlobe in toplote, vendar ni imel dovolj vlage.

Tretji lonček s fižolovimi semeni smo postavili v omaro, kjer ni bilo svetlobe^[ZM1].

Četrta lonček s fižolovimi semeni smo tudi postavili v omaro, kjer ni bilo svetlobe,...

Po nekaj dnevih smo opazili naslednje: semena so v lončkih, kjer je bilo dovolj vlage, vzklila. Spoznali smo, da seme za vzklitje potrebuje dovolj vlage in toplote, ne pa tudi svetlobe, kajti vzklil je tudi fižol, ki je bil dovolj navlažen in v temi.

Semena, ki so vzklila smo prenesli v večje lončke z zemljo in opazovali mlade rastlinice tudi v naslednjih dneh. Ko so bili fižolčki preveliki za lonček, smo sadike presadili v balkonska korita in naprej opazovali njihovo rast.

V šoli smo izdelali mini vrtičke iz plastenk, kamor je vsak učenec posadil svojo sadiko vijolice. Naše mini vrtove smo obesili na šolski vrt pred učilnico in sadike redno zalivali.

V balkonska korita smo posadili različna zelišča: baziliko in meto.

Učiteljici Karmen Munda in Senja Rojc Križman

